

որոշանալի, երբ այդ փուլը փչել չու-
նէր։

Յետոյ կ'արմինաս կը մնաս «Իւ-
թիւնեանը Իւթիւնեանով լուծել» ու իմ
ղանակիս վրայ ու կ'աւելցանես թէ
մարդ ինքզինքին նշանաւոր անկողն-
աւոր չէ կրնար ըլլալ։ Այո՛, բարե-
ամալ, մարդը եւ իրենով կը լուծուի, ա-
տուր տակը պատկերացած եւ հանրու-
նան ճակտաւորաւ ներկայացուած
բուսած ճերմով՝ ի՞նչ կ'ընենք եւ մար-
դ եւ շատ այժմ չիտ՝ ակամօ՞ կարե-
ն ու օտար աղջկանի երես, զիանալով որ
արձ ճամբան մարդս իր լեզուին բըռ-
նին է։ Ինքզինքին համար անկողնա-
աւ ըլլալով՝ կ'ընտելան թէ՛ մարդկա-
ն տկարութիւններէն է, բայց երբ այս
օտար դուռն (գայարարակի) կը յանգե-
նունս։ «Մարդ ինքզինքին համար ան-
ողնակալ չէ՛՛ կրնար ըլլալ»՝ կ'ըսեմ
սորձով մը կը տխրիմ, չէ՛՛ թէ՛ յար-
ելի Իւթիւնեանը, հապա քեզի՛ խոր-
նելով։

Մասնաւոր որ խնդիրը դասանանք
ը վրայ է եւ քեզի՛ զատ կարծեմ ա-
նէն մարդ կը խոտաւորանի թէ՛, մարդ
ը երբ իր քաւանութիւնները իր գոր-
ն ու ստորաքաւութիւնովը հաստատէ,
ւրիշներու ենթադրական քաղցրութի-
արկ չի մնայ այլեւս։ Իւթիւնեանի
բարդան է այսպէս է, երբ մարդը
ը իր ստորաքաւութիւնովը կը խոտա-
տան թէ՛, «կից ճորտիքով լիմ Քիւս-
պանքան ի՞նչ ԿՄՍՍԻՒՒ անւն է» «Մա-
նա», այսինքն Կ. Ս. Իւթիւնեան՝ ի.
Անգիւղեանքութիւն չը՛լլար այ եւլը
Իւթիւնեան ձորերէն վկայութիւններ քե-
նէ՛՛ ա՛յսպիսի բացայայտ ճշմարտութեան
ը հակադրուելու համար։ Շիտարեւ ի՞նչ
նուռ բոլոր բանաստիարակն ուսումնասիրու-
թիւնները այսպիսի ճիւղերով շարադա-
սած եւ՛ մասն խաճել կ'իյնայ մեզ։

Առեւտը ուրիշ ի՞նչ խօսքը ձեռ ը-
նէր թէ՛ թէ՛ քերականադէս ու եմ կամ տի-
արդ լեզուով կը գրեմ։ Եւ այդ յա-
ակնութիւնը չունիմք։ Ինչ՞աւ բարի,
— նոս Թ. Լ. Խոսրոսեանի հանրապետական
աւանդ գործածելով, — բայց խնդիրը գի-
րեւն ո՛ր կը գէշեր, ասանկ ըլլալով զ
եղբայր վճիռներ արձակելու լեզուա-
կան խնդիրներու մէջ, կը յիշեմ Խոսրոս
Երիւնեան լիւսնաւոր լեզուով մը խօսող
էն, Ուրիշին կարծիքներովը խօսող
եւ անաւաղ՝ երկու քնուս ո՛վ է եղեր, ըմ-
բիւրեւեան ինքզինքնութիւնը գիւ-
նաւոր իսկ յաւակնութիւնը չունիս, ինչ-
պէս կը Ժողիս ուրիշներուն լեզուն քեռ-
նադատելու եւ անոր աղէկ կամ գէշ ը-
արը հաստատուելու։

Անելնի կայ, չէն հանրիք բաշտ
դաստիարակ, քանի որ էլի՛ր հոն... Ինչ
ար էիր. ու կը շարունակես երկմիա-
կաւ։ «Ձեմ գրամատար ստոր նշան-
ակաւամար ձեր նշանաւորութիւնը այնտեղ
կարծիքներուն վրայ, որոնց մէջ ընտր-
որդեանս աւ շարքով օրը տուեր էիր ձեր
հանաւոր Իւթիւնեանը»։ Յանցանքը ի՞նչ
է եղբայր, երբ Խոսրոսեան քեռ զայնը

